

Lähetysterveiset Inkerinmaalta, ... Suomestakin!

Arvo Survon lähettikirje, kevät 2016

Haastattelin keväällä 2016 muuatta iäkkäämpää kirkkomme jäsentä, hän kertoi aika merkillisen rukousvastauksen kerran tulleen erälle heidän suvustaan joskus ennen sotia. – Kertojan täti n. teini-ikäisenä kerran marjaan mentyään eksyi metsään. Oli pakko jäädä yöksi kuusen alle, siihen hän kyykistyi peloissaan - ja varmaan jo nälissään ja vähän kylmissäänkin, kysymyksessähän taisi olla kesän loppupuoli tai syysalku. Ennen pitkää tyttösen silmien eteen piirtyy entistäkin pelottavampi kuva: pimeästä lähettyville ilmestyy susilauma. Nyt on kuolema

tullut minut korjaamaan! – säikähti lapsi. Kuusen alta alkaa kohota kohti taivasta eksyneen ahdistunut hiljainen rukous. Susilauma katselee tyttöä, sitten laumasta erottautuu johtajaurous, se kävelee kyykistyneen lapsen luo, nuuskii häntä hetken ja sitten nostaen toisen takajalkansa suihkuttaa lämmintä virtsaa pelokkaan rukoilijan jaloille ja helmoille! Samalla koko lauma kävelee jonossa merkkäämassa tyttöä jäsenekseen! :)) --- Sudet jatkavat matkaansa varsinaisen saaliin perään!

Kenttäkeväät alkoi Viipurissa, Sley'n kenttäkokouksen merkeissä. Kevät meni aika tiheän työtahdin merkeissä, palvelutyöstäni huomattava osa tällä kertaa tapahtui Viron puolella. Huhtikuun alkupuolella olin tällä erää ensimmäisen kerran Virossa, Narvassa oli Mikael Agrikolan päivän

merkeissä suomalais-ugrilainen tapahtuma. Siinä omana osuutenani oli esitelmä sekä tapahtuman päätteeksi Korpimessu. Heimolaisemme Karjalasta ynnä muualta Venäjältä, palautteesta päätellen, kokivat antoisaksi mukanaolonsa messussa, joka oli rakennettu kokonaan kansallisista aineksista. Kansa, jolla sakraalielämä toimii sen omalla kielellä - ja joka muutenkin koetaan läheiseksi - on tulevaisuutta. Sunnuntaina saarnasin rippikirkossani sekä viroksi, että venäjäksi, kahdessa erillisessä messussa. Koko viikonloppu oli siis tapahtumia täynnä.

Narvan rippikirkkoni (entinen varasto, nyt

se on myyty veloista...)

Huhtikuun lopulla tuli muitten tehtävien lisäksi, yhdessä erään serkkuni kanssa (joka ei ole edes sukua tälle tädilleni) - tädin auttaminen hautajaisten valmisteluissa. Hänen venäläisen miehensä jäänteet oli tarkoitus tuhkattuina toimittaa Helsingistä Venäjälle sukumme hautaan. Kun Helsingissä emme heti tienneet kääntyä pätevämmän hautajaistoimiston puoleen, tuli lisää monenlaista homma sekä kuluja. Lopulta kuitenkin saatiin kaikki järjestykseen, kiitos myös juristiserkkuni. Tätimme tyttäret perheineen joutuivat pari vuotta sitten pakenemaan Ukrainan sotaa ...

Toukokuulla olin mukana Keltossa pidetyssä tunnustusten välisessä perhearvoja koskevassa tapaamisessa, mukana oli mm. budhalainen edustaja. Toukokuussa tuli myös täyteen 25 vuotta Kupanitsan kirkon uudelleen vihkimisestä. Kirkkoherramme tällä kertaa järjesti juhlan lähinnä ”inkeriläispuitteissa”. Silti seurakunnistamme kyseisenä lauantaina oli ihan mukavasti väkeä. Sitten taas oli matka Viron Narvaan, josta pian palasin Inkeriin osallistuakseni Tyrön seurakuntamme 25-vuotisjuhlaan, olinhan yhdessä maallikoiden kanssa sitä perustamassa. Nykyään, kiitos Ylähäisen (= Korkeimman) sekä suomen ystävyystahojen, seurakunnalla on käytössään peruskorjattu kaunis kirkko.

Toukokuulla palvelin myös Pihkovassa, tällä kertaa messu pidettiin lauantaina, koska katolisen seurakunnan kirkkoherralla oli edessään matka. Pieni seurakuntamme vuokraa kirkkoa pariksi tunniksi per sunnuntai. Paikallisen palvelijamme vaimo on romani ja niin paikalla olikin suurimpana inkeriläis-mustalainen edustus. Tilaisuudet vedin kolmella kielellä, pääosan ymmärrettävästi venäjäksi. <https://www.youtube.com/watch?v=Le8dPn7Vuv4> Katolinen pappi tuli kuulijaksi konserttiosuuteemme ja sen yhteydessä kertoi kehotuksestani lisää 2008 Puolan Sokolkassa tapahtuneesta ehtoollisihmeestä. <https://www.google.fi/?client=firefox-b-ab#q=sokolka+2008>
<https://www.google.fi/?client=firefox-b-ab#q=sokolka+2008+ehtoollinen>

Keväällä jatkoin Kupanitsan kirkon perustuksen ja tällä kertaa myös ikkunakarmien huoltamista. Tarvittavia aineita tähän korjausvaiheeseen on hankittu paikan päältä.

<https://www.youtube.com/watch?v=OfRRS-5Kl0M>

Kevään aikana yhdessä / yksin on tavoitettu n. 2400 kuulijaa sekä muuten työni merkeissä kohdattu / tavoitettu n. 300 henkilöä.

HERRA SINNUU SIUNATKOHON, KAIKKIVALTA VARJELKOHON!

Kirjeen postitus marita.smeds@evl.fi, p. 040 3126 530.

Kannatus Lappeenrannan seurakuntayhtymän tili FI8056200910000776, kirjoita tiedonantoihin Arvo Survo.